

آزمون دارای ۳۴ سوال تستی می باشد.

۱. در عبارت «إِقَامَةُ الْعَاقِلِ الْفَضْلُ مِنْ شُخُوصِ الْجَاهِلِ» شخوص به چه معناست؟
  - الف) بر پا داشتن
  - ب) شب زنده‌داری با هدف عبادت
  - ج) شخصیت بخشیدن
  - د) از جایی به جای دیگر رفتن با هدف جلب رضایت الهی
۲. در روایت «وَمَا أَدَّى الْعَبْدُ فَرَائِصَ اللَّهِ حَتَّى عَقَلَ عَنْهُ» تعبیر «عَقَلَ عَنْهُ» به چه معناست؟
  - الف) ترغیب نفس به اهتمام در انجام فرائض الهی
  - ب) نگهداری نفس از ارتکاب معاصی
  - ج) دریافت علم و معرفت از خداوند
  - د) تعقل و تدبیر در امر خلقت الهی
۳. .... علمی است که در پرتو عقل باشد.
  - الف) معرفت
  - ب) تفقه
  - ج) حکمت
  - د) لب
۴. بیشترین کاربرد «عقل» در لسان روایات در کدام معنا است؟
  - الف) علم
  - ب) قوه ادراک و تشخیص میان خوب و بد
  - ج) قوه بازدارنده از بدی و زشتی
  - د) ملکه‌ای که به انتخاب خوبی‌ها و پرهیز از بدی‌ها فرا می‌خواند
۵. کدام معنا برای «عقل» در نتیجه پیوند میان معنای «عقلاء» و «اولوا الالباب» در روایات حاصل می‌شود؟
  - الف) کسی که به دین خود مشغول است و از آراء مختلف استقبال می‌کند.
  - ب) کسی که صاحب علم و حکمت است.
  - ج) کسی که دارای قوه بازدارنده از شر و بدی است.
  - د) کسی که صاحب عقل عملی (سوق‌دهنده به فضایل و بازدارنده از رذایل) است.
۶. در روایت «أَلَا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ بُعَاةَ الْعِلْمِ» تعبیر «بُعَاةَ الْعِلْمِ» به چه معناست؟
  - الف) تجاوزگران به علم
  - ب) طلب‌کنندگان علم
  - ج) تعلیم‌دهندگان علم
  - د) عاملین به علم
۷. در لسان روایات، از کسی که به تفقه در دین نمی‌پردازد با کدام عنوان یاد شده است؟
  - الف) اعرابی
  - ب) غافل
  - ج) فقیر
  - د) محروم
۸. علمی که ارزشمند است و در لسان متون دینی بدان تأکید فراوان شده، کدام علم است؟
  - الف) هر علمی که ریشه در علوم دینی داشته باشد؛ مانند فقه و تفسیر قرآن
  - ب) هر علمی که جهت توحیدی داشته و موجب تقرب به خداوند شود؛ اعم از علوم دینی یا غیر دینی
  - ج) هر علمی که ریشه در اخلاق داشته باشد.
  - د) همه علوم اعم از علوم انسانی یا علوم طبیعی
۹. در روایاتی که بر اهمیت علم و علم‌آموزی تأکید دارند، ملاک تشخیص علم مورد نظر کدام است؟
  - الف) ملاک، علمی است که اهداف و نتایج خاصی (مانند خشیت از خدا، اقرار به توحید و ...) به دنبال داشته باشد.
  - ب) ملاک، مبدأ پیدایش علم (مشتق شدن از علوم دینی) است.
  - ج) ملاک، همه‌علومی است که با عمل همراه باشد.
  - د) ملاک خاصی ندارد و علم به طور مطلق ارزشمند است.

آزمون دارای ۳۴ سوال تستی می باشد.

۱۰. از روایت «ذَلِكَ الْقُرْآنُ فَاسْتَنْطِفُوهُ وَلَنْ يَنْطِقَ لَكُمْ» کدام مطلب برداشت می شود؟

الف) وجود همه نیازهای بشر از حلال و حرام در قرآن

ب) دارای حد و مرز بودن حلال و حرام الهی

ج) مستند بودن سخنان اهل بیت (علیهم السلام) به قرآن

د) منحصر بودن علم کامل به همه معارف قرآن به اهل بیت (علیهم السلام)

۱۱. کدام گزینه نادرست است؟

الف) همه احکام الهی (حتی دیه یک جراحت) دارای حد و مرز مشخصی هستند.

ب) در قرآن همه نیازهای بشر از حلال و حرام تا قیامت وجود دارد.

ج) هیچ حکمی از احکام دین نیست مگر این که ریشه در قرآن و سنت دارد.

د) هیچ یک از معارف قرآن بدون وجود معصوم (علیه السلام) قابل برداشت نیست.

۱۲. بر اساس روایات کتاب شریف کافی، ملاک پذیرش هر عملی، مطابقت آن با ..... و ..... است.

الف) قرآن و سنت   ب) قرآن و احادیث   ج) ایمان و عمل   د) عقل و معرفت

۱۳. بر اساس روایت امام صادق (علیه السلام) کدام سخن مصداق «زخرف» دانسته شده؟

الف) هر سخنی که موافق قرآن نباشد.

ب) هر سخنی که موافق عقل نباشد.

ج) هر سخنی که از ناحیه انسان بی مبالات صادر شود.

د) هر سخنی که با مجموعه روایات مطابق نباشد.

۱۴. کدام روایت را می توان پاسخی به ادعای برخی متشرقین (مبنی بر این که مسلمانان در برخورد با احادیث صرفاً به نقد سندی می پردازند) به شمار آورد؟

الف) كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ نَبَأٌ مَا قَبْلَكُمْ وَ خَبْرٌ مَا بَعْدَكُمْ وَ فَصْلٌ مَا بَيْنَكُمْ وَ نَحْنُ نَعْلَمُهُ.

ب) مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا وَ فِيهِ كِتَابٌ أَوْ سُنَّةٌ.

ج) إِذَا وَرَدَ عَلَيْكُمْ حَدِيثٌ فَوَجَدْتُمْ لَهُ شَاهِدًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَوْ مِنْ قَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) وَ الْإِذَا فَالَّذِي جَاءَكُمْ بِهِ أُولَى بِهِ.

د) أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا عَمِلَ بِالسُّنَّةِ وَ إِنْ قَلَّ.

۱۵. اگر موضع قرآن نسبت به امری سکوت (نه موافقت و نه مخالفت) بود، در این صورت .....

الف) مرجع و معیار سنجش آن، عقل سلیم است.

ب) بنا بر اطلاق روایات، می توان به آن عمل کرد.

ج) بنا بر احتیاط، بهتر است آن را کنار گذاشت.

د) مرجع و معیار سنجش آن، سنت پیامبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) است.

۱۶. در روایت «مَا مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَ لَهُ بَشِيرَةٌ وَ فِتْرَةٌ، فَمَنْ كَانَتْ فِتْرَتُهُ إِلَى السُّنَّةِ فَقَدْ اهْتَدَى وَ مَنْ كَانَتْ فِتْرَتُهُ إِلَى الْبِدْعَةِ فَقَدْ غَوَى» معنای کلمات «بَشِيرَةٌ» و «فِتْرَةٌ» به ترتیب کدام است؟

الف) نشاط - سستی

ب) بیماری - سلامتی

ج) نیت - عمل

د) فقدان - وجود

۱۷. با توجه به مطالب مطرح شده از سوی علمای اخلاق در موضوع عُجَب، کدام گزینه نادرست است؟

الف) هر گونه خوش آمدنی از خود، مطلقاً عجب است.

ب) عجب بزرگ شمردن خویشتن است، به واسطه کمالی که برای خود می بیند.

ج) صفتی که موجب عجب فرد می شود، ممکن است واقعا در او وجود نداشته باشد.

د) بسیاری از نشانه های خودشیفتگی افراطی در روان شناسی، با نشانه های عجب در روایات مشابهت دارد.

آزمون دارای ۳۴ سوال تستی می باشد.

۱۸. کدام قسمت از تعریف مرحومین نراقی از «عجب» را می توان مرتبط با تعبیر «مِنْهَا أَنْ يُزَيَّنَ لِلْعَبْدِ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا» در روایت امام کاظم (علیه السلام) به شمار آورد؟

- (الف) العجب استعظام نفسه
 (ب) لأجل ما يرى له من صفة الكمال
 (ج) سواء كانت له تلك الصفة في الواقع أم لا
 (د) و سواء كانت صفة كمال في نفس الأمر أم لا

۱۹. در روایت شریف «الحمد لله الواحد الأحد...» چه تفاوتی میان «واحد» و «أحد» می توان برشمرد؟

- (الف) «واحد» و «أحد» مترادف و هر دو به معنای بدون شریک هستند.
 (ب) «واحد» به معنای یگانه (بدون جزء) و «أحد» به معنای یکتا (بدون همتا) است.
 (ج) «واحد» به معنای یکتا (بدون همتا) و «أحد» به معنای یگانه (بدون جزء) است.
 (د) «واحد» به معنای یکتا (بدون همتا) و «أحد» به معنای یگانه (بدون یاور و مددکار) است.

۲۰. تعبیر «لَمْ يَعْزُبْ عَنْهُ حَقِيْقَاتُ غُيُوبِ الْهَوَاءِ وَ لَا غَوَامِضُ مَكْتُونِ ظَلَمِ الدُّجَى» اشاره به کدام صفت الهی دارد؟

- (الف) علم الهی
 (ب) قدرت الهی
 (ج) حکمت الهی
 (د) ازلی و ابدی بودن خداوند

۲۱. در عبارت «سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُؤْوِدُهُ خَلْقُ مَا ابْتَدَأَ»، «لا يؤوده» به چه معناست؟

- (الف) خلقت او خلقت بدون سابقه است.
 (ب) خلقت او از روی عجز و تفکر نیست.
 (ج) بر او سنگین و دشوار نیست.
 (د) موجب سستی و خستگی او نمی شود.

۲۲. از تعبیر «الْمُبِيدُ لِلْأَبَدِ وَ الْوَارِثُ لِلْأَمَدِ» در روایت امیر المؤمنین (علیه السلام) کدام وصف الهی به دست می آید؟

- (الف) خداوند خود، خالق زمان است و زمان برای او معنا ندارد.
 (ب) خداوند خود، خالق مکان است و مکان برای او معنا ندارد.
 (ج) خداوند خود، خالق کیفیت است و کیفیت برای او معنا ندارد.
 (د) خداوند به همگام خلقت، برای همه چیز حدّ قرار داده ولی خود، محدود نیست.

۲۳. احادیثی که مسائل اخلاقی را به عنوان ریشه های کفر معرفی کرده اند، عمدتاً ناظر به کدام یک از مراتب کفر هستند؟

- (الف) کفر به طور مطلق
 (ب) کفر نظری
 (ج) کفر اخلاقی
 (د) کفر عملی

۲۴. تعبیر «هي أدنى المنازل من الكفر و ليس بكافر» در روایات برای چه کسی بیان شده است؟

- (الف) کسی که امیدی به خیر او نیست و کسی از شر او در امان نیست.
 (ب) کسی که قطع رحم کرده، امر به منکر و نهی از معروف می کند.
 (ج) کسی که ناسزاگو، بددهن، بخیل، متکبر، کینه توز و حسود است.
 (د) کسی که شیعه و محب اهل بیت (علیهم السلام) است؛ و در عین حال اهل دروغ، خیانت و خلف وعده است.

۲۵. کدام آیه را می توان از جمله مستندات قرآنی تأثیر اخلاق و عقیده بر یکدیگر دانست؟

- (الف) ﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاؤُا السُّوَاىِٕ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ﴾
 (ب) ﴿وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 (ج) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾
 (د) ﴿وَ إِذْ قَالَ لِقْمَانَ لِبَنِيهِ وَ هُوَ يَعْطُهُ يَا بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

۲۶. بر اساس روایات، کدام گزینه از نشانه های شقاوت و بدبختی دانسته شده است؟

- (الف) الَّذِي يَمْنَعُ رِفْدَهُ وَ يَضْرِبُ عَبْدَهُ وَ يَتَزَوَّدُ وَحْدَهُ
 (ب) جُمُودُ الْعَيْنِ وَ قَسْوَةُ الْقَلْبِ
 (ج) الَّذِي لَا يُرْجَى خَيْرُهُ وَ لَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ
 (د) المتفحش اللعان الذي اذا ذكّر عنده المؤمنون لعنهم

آزمون دارای ۳۴ سوال تستی می باشد.

۲۷. کدام گزینه در مورد «حرص» صحیح نیست؟

- (الف) مطلق حرص از نشانه‌های شقاء و پایه‌های کفر معرفی شده است.
(ب) حرص گاه در آیات قرآن به معنایی ممدوح به کار رفته است.
(ج) شدت حرص در طلب دنیا از نشانه‌های شقاء معرفی شده است.
(د) باید میان شدت حرص و داشتن پشتکار تفاوت قائل شد.

۲۸. سؤال عبد الله دیصانی (مبنی بر قدرت خداوند بر جا دادن دنیا در یک تخم مرغ بدون این که دنیا کوچک و تخم مرغ بزرگ شود) یک امر ..... است و پاسخ امام صادق (علیه السلام) به آن (امکان این امر برای خداوندی که دنیا را عدسی چشم جا می دهد) یک جواب ..... است.

- (الف) ممکن الوجود - حقیقی (ب) ممکن الوجود - اقلناعی (ج) ممتنع الوجود - اقلناعی (د) ممتنع الوجود - حقیقی

۲۹. امام صادق (علیه السلام) در مناظره با ابن ابی العوجاء به کدام مطلب در عقلانی بودن انتخاب راه دین استناد فرمودند؟

- (الف) اگر خدایانی همراه با خدای یکتا وجود داشتند، هر کدام دیگری را نفی کرده و بر آن‌ها برتری می جستند.
(ب) اگر این جهان، خالق و ناظمی توانمند نداشت، وجود چنین نظامی حیرت انگیز در عالم امکان نداشت.
(ج) دین راهنمای انسان به سوی سعادت و سلامت است؛ اما کافران جز شقاوت و محرومیت نصیبی ندارند.
(د) اگر سخن دینداران صحیح باشد، دینداران به سعادت ابدی و کفار و زنادقه به شقاوت ابدی می رسند؛ اما اگر سخن کافران صحیح باشد، هر دو گروه با هم مساوی هستند.

۳۰. امام صادق (علیه السلام) در مناظره با ابن ابی العوجاء کدامیک از آیات الهی را نشانه محجوب نبودن خداوند از بندگانش معرفی فرمودند؟

- (الف) آیات قدرت خداوند در نفس انسان (تغییر حالات جسمی و روحی انسان که خارج از اراده اوست)
(ب) آیات قدرت خداوند در آفرینش جانداران
(ج) آیات علم و حکمت خداوند در طبیعت
(د) آیات خداوند در آفرینش خلقت انگیز تخم مرغ

۳۱. در آیه ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ امام صادق (علیه السلام) با استناد به کدام مطلب قرار گرفتن خود خداوند «بذاته» در آسمان‌ها و زمین را نفی فرمودند؟

- (الف) زیرا خداوند واجب الوجود است؛ اما آسمان‌ها و زمین ممکن الوجودند.
(ب) زیرا خداوند قدیم و آسمان‌ها و زمین حادث‌اند.
(ج) زیرا مکان‌ها اندازه‌دار هستند و خداوند حثو مرز ندارد و محاط نمی شود.
(د) زیرا خداوند در مرکز تدبیر و اداره عالم هستی است و علم او به همه چیز یکسان است.

۳۲. بر اساس روایات، هر کس خداوند را «من شیء؛ یعنی .....»، «فی شیء؛ یعنی .....» و «علی شیء؛ یعنی .....» بپندارد، کافر یا مشرک شده است.

- (الف) حادث - محمول - محصور (ب) محدود - قدیم - محمول (ج) قدیم - محدود - محصور (د) حادث - محصور - محمول

۳۳. روایت زیر که منقول از تفسیر منسوب به امام حسن عکسری (علیه السلام) در معرفی «الله» است، به کدام آیه قرآن اشاره دارد؟

«اللَّهُ هُوَ الَّذِي يَتَّالَهُ إِلَيْهِ عِنْدَ الْحَوَائِجِ وَالشَّدَائِدِ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَعِنْدَ انْقِطَاعِ الرَّجَاءِ مِنْ كُلِّ مَنْ دُونَهُ وَتَقَطُّعِ الْأَسْبَابِ مِنْ جَمِيعِ مَنْ سِوَاهُ ... فَذَلِكَ الشَّيْءُ هُوَ اللَّهُ الْقَادِرُ عَلَى الْإِنْتِجَاءِ حَيْثُ لَا مُنْجَى وَ عَلَى الْإِغَاثَةِ حَيْثُ لَا مُعِيبٌ»

- (الف) ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾
(ب) ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾
(ج) ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلُّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهُ﴾
(د) ﴿وَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾

۳۴. بر اساس روایت منقول از امام رضا (علیه السلام) مقصود از آیاتی که در آن‌ها به خداوند مصدر «سخر» یا «استهزاء» نسبت داده شده است، چیست؟

- (الف) خداوند ایمان دروغین آن‌ها را به سخره می گیرد.
(ب) خداوند ثواب اعمال ایشان را از بین می برد.
(ج) مؤمنان و فرشتگان در قیامت آن‌ها را به سخره می گیرند.
(د) خداوند آن‌ها را به سبب تمسخر و استهزاءشان مجازات می کند.
موفق و پیروز باشید.